

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/272/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516207049
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1516207049.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a sudcov Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobkyne: M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, G., zastúpená: Z. U.K., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, G., proti žalovanému: Bratislavská správcovská spoločnosť, s.r.o., Rusovská cesta 36, Bratislava, IČO: 36 838 209, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Marián Kurhajec, s.r.o., so sídlom Bajkalská 13, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 16. decembra 2016 č.k. 7C 139/2016-57 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zastavil konanie o žalobe žalobkyne, ktorou sa proti žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 3.467,83 eur s príslušenstvom titulom neoprávnené inkasovaných platieb súvisiacich s bytom č. XX na X. poschodí bytového domu nachádzajúceho sa v G. na G. Č.. XX v jej vlastníctve, s odôvodnením, že jej podaním žaloby vznikla poplatková povinnosť vo výške 208,- eur, ktorú sumu žalobkyňa pri podaní žaloby neuhradila. Žalovanému priznal náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňu vyzval na zaplatenie súdneho poplatku v lehote 10 dní od doručenia výzvy pod následkom zastavenia konania, žalobkyňa dňa 15.06.2016 podala žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorej súd prvej inštancie nevyhovel a opätovne ju vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu, s tým, že žalobkyňa opätovne požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré jej súd prvej inštancie opätovne nepriznal. Predmetné konanie zastavil podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za podanú žalobu žalobkyňou. Uviedol, že uvedené uznesenie podľa ust. § 10 ods. 3 citovaného zákona zruší, ak poplatník zaplatí súdny poplatok do konca lehoty na podanie odvolania.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 256 ods. 1 CSP majúc za to, že žalobkyňa nesplnením poplatkovej povinnosti zavinila zastavenie konania.

4. Proti tomuto uzneseniu podala riadne a včas prostredníctvom zvolenej zástupkyne odvolanie žalobkyňa a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s odvolaním opätovne požiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov v plnom rozsahu, o ktorej žiadosti rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 18. mája 2017, č.k. 7C 139/2016-68, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.06.2017. V podanom odvolaní označila postup súdu prvej inštancie za necitlivý. Poukázala na svoj nízky príjem v celkovej výške 343,50 eur, z ktorého je nútená hrať lieky pre svojho chorého syna

a všetky ostatné výdavky. Je osamelou matkou poberajúcou rodičovský príspevok vo výške 203,50 eur a výživné vo výške 140,- eur. Postup súdu prvej inštancie mala za neprípustný a neetický, s tým, že ho vníma ako odmietnutie práva na prístup k súdu a odmietnutie spravodlivosti a súdnej ochrany, čím sú porušované jej základné ľudské práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Do pozornosti dala prax Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého povinnosť zaplatiť súdny poplatok nemôže byť považovaná za také obmedzenie práva na prístup k súdu, ktoré by samo o sebe bolo v nesúlade s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súčasne poukázala na procesné pochybenie súdu prvej inštancie, nakoľko zastavenie konania podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. pred začatím konania vo veci samej nezakladá podľa nej právny dôvod pre priznanie trov konania žalovanému, nakoľko mu ešte žiadne trovy konania vzniknúť nemohli. V prípade začatia konania vo veci samej potom podľa jej názoru súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 10 ods. 2 písm. a/ uvedeného zákona konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku nemal zastaviť.

5. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 378 ods. 1, § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

6. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) súdne poplatky (ďalej len „poplatky“) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len „poplatkový úkon“) uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „sadzobník“), ktorý tvorí prílohu tohto zákona.

7. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonania poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

8. Z dikcie vyššie citovaných ustanovení zákona č. 71/1992 Zb. je zrejmé, že žalobkyňou podaním žaloby proti žalovanému vznikla poplatková povinnosť, ktorú si žalobkyňa nespĺnila. Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu ju súd prvej inštancie vyzval na jej splnenie výzvou zo dňa 26.05.2016, na ktorú výzvu súdu prvej inštancie žalobkyňa reagovala žiadosťou zo dňa 11.06.2016 o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. O uvedenej žiadosti žalobkyne rozhodol súd prvej inštancie uznesením zo dňa 23.08.2016 č.k. 7C 139/2016-35 tak, že žalobkyňu oslobodenie od súdnych poplatkov nepriznal. Opätovne ju výzvou zo dňa 11.10.2016 vyzval na zaplatenie súdneho poplatku za žalobu vo výške 208,- eur pod následkom zastavenia konania. Žalobkyňa písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.10.2016 opätovne požiadala o priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, oslobodenie od súdnych poplatkov jej súd prvej inštancie uznesením zo dňa 05.12.2016 č.k. 7C 139/2016-56 nepriznal. Uvedené uznesenie súdu prvej inštancie bolo zástupkyňou žalobkyne doručené dňa 13.12.2016, kedy nadobudlo i právoplatnosť. Vzhľadom na uvedené potom súd prvej inštancie správne postupoval, ak konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. zastavil, pričom odvolací súd vzhľadom na neprípustnosť odvolania proti uzneseniu o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov správnosť tohto uznesenia súdu prvej inštancie posudzovať a preskúmať oprávnený nie je.

9. Ako neopodstatnený vyhodnotil odvolací súd argument žalobkyne o nemožnosti zastavenia konania pre nezaplatenie súdneho poplatku za žalobu v prípade začatia konania vo veci samej, keď v danom prípade konanie vo veci samej nebolo začaté, nakoľko z obsahu preskúmaného spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie doručoval žalobu žalovanému na vyjadrenie v rámci procesných úkonov súvisiacich s prípravou pojednávania.

10. Pokiaľ ide o výrok napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o nároku žalovaného na náhradu trov konania odvolací súd uvádza, že náhradu trov konania v prípade, ak dôjde k zastaveniu konania, upravuje ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že pokiaľ niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené, postupuje sa podľa ustanovenia § 265 ods. 1 CSP, ktorý predpokladá zodpovednosť za zavinenie tej strany sporu, ktorého procesný úkon alebo nečinnosť napriek zákonnej povinnosti niečo vykonať mali za následok zastavenie konania. Preto, ak žalobkyňa nezaplatila súdny poplatok za podanú žalobu proti žalovanému, v dôsledku ktorej skutočnosti došlo súdom prvej inštancie k zastaveniu konania podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb., zavinila

zastavenie predmetného konania a je povinná hradiť žalovanému účelne vynaložené trovy konania, ak mu tieto v konaní vznikli.

11. Z obsahu preskúmaného spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie uznesením zo dňa 23.08.2016 č. k. 7C 139/2016-36 doručeným žalovanému dňa 02.09.2016 vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe pod následkom možnosti rozhodnutia o žalobe rozsudkom pre zmeškanie. Žalovaný sa na základe uvedeného uznesenia súdu prvej inštancie (v zmysle jeho pokynu) v zastúpení zvoleným právnym zástupcom k žalobe písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.09.2016 vyjadril.

12. Podľa ust. § 167 ods. 1 CSP ak súd neodmietol žalobu podľa § 129 alebo nerozhodol o zastavení konania, doručí žalobu spolu s prílohami žalovanému do vlastných rúk.

13. Je pravdou, že vychádzajúc z dikcie citovaného ust. § 167 ods. 1 CSP súd prvej inštancie nepostupoval procesne správne, ak žalobu na vyjadrenie žalovanému doručoval pred zaplatením súdneho poplatku za podanú žalobu žalobkyňou, ak však žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe uznesením zo dňa 23.08.2016 č. k. 7C 139/2016-36 vyzval, a to navyše pod sankciou možnosti rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie, žalovaný bol k podaniu písomného vyjadrenia sa k žalobe oprávnený a k tomuto procesnému úkonu bol tiež oprávnený zvoliť si právneho zástupcu. Takto vzniknuté trovy žalovaného v konaní je preto nutné kvalifikovať za jeho účelne vynaložené trovy konania. Podmienkou priznania náhrady trov konania je totiž ich účelnosť, keď uvedenej zásade zodpovedá znenie ust. § 251 CSP, podľa ktorého trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

14. Podľa § 18 ods. 1 Zákona o advokácii je advokát povinný pri výkone advokácie konať čestne a svedomito, dôsledne využívať všetky právne prostriedky a uplatňovať v záujme klienta všetko, čo podľa vlastného presvedčenia pokladá za prospešné.

15. Advokát je pri poskytovaní právnych služieb nezávislý. Je viazaný výlučne všeobecne záväznými právnymi predpismi a v ich medziach príkazmi klienta (§ 2 ods. 2 zák. č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zák. č. 455/1991 Z.z.). Advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

16. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností vyplývajúcich z obsahu spisu a citovaných zákonných ustanovení má odvolací súd za to, že písomné vyjadrenie sa k žalobe obsahujúce vyjadrenie vo veci samej a reagujúce na výzvu konajúceho súdu k takémuto vyjadreniu sa k žalobe bolo potrebné v záujme predídania riziku neúspechu vo veci a teda v záujme účelného bránenia práva žalovaného. Písomné vyjadrenie sa k žalobe je teda v danom štádiu a za daných okolností nutné hodnotiť za účelne vynaložené trovy konania.

17. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Ich náhradu však v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému nepriznal, keďže mu v rámci odvolacieho konania žiadne trovy nevznikli.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).